

Arrest

nr. 345 551 van 27 april 2026
in de zaken RvV X, X en X / IX

In zake: 1. X handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarig kind X
2. X

Gekozen woonplaats: in de zaken met rolnummers X en X
ten kantore van advocaat S. MANESSE
Argonnestraat 30
1060 BRUSSEL

in de zaak met rolnummer X
ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), gekend onder het rolnummer X

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), gekend onder het rolnummer X

Gezien het verzoekschrift dat X – in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarig kind X – en X, die verklaren van Burundese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2025 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater), gekend onder het rolnummer X

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 30 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché F. VAN DIJCK en advocaat O. SOZEN, loco advocaat H. CILINGIR, die verschijnen voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, S.S.N., haar minderjarige dochter, S.E.N., en verzoeker, J.A.H., dienden op 18 juli 2025 een verzoek om internationale bescherming in. Vingerafdrukkenonderzoek toonde aan dat verzoekers voorheen reeds in Kroatië en Zwitserland een verzoek om internationale bescherming indienden.

1.2. Verweerder verzocht de Zwitserse autoriteiten op 2 juli 2025 en 3 juli 2025 om respectievelijk verzoeker en verzoekster, alsook haar minderjarig kind, terug te nemen, dit op grond van artikel 18.1.d van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013).

1.3. Op 2 juli 2025 en 4 juli 2025 stemden de Zwitserse autoriteiten in met de terugname van verzoeker en van verzoekster en haar minderjarig kind, op grond van artikel 18.1.d van de verordening nr. 604/2013.

1.4. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie nam op 23 juli 2025 de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekers op 23 juli 2025 in persoon ter kennis werden gebracht, vormen de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker, J.A.H., op 9 augustus 2025 een verzoekschrift heeft ingediend dat erop is gericht de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te verkrijgen van de aan hem gerichte beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit verzoekschrift werd ingeschreven onder het rolnummer 345 941.

Verzoekster, S.S.N., diende op 9 augustus 2025 eveneens een verzoekschrift in dat erop is gericht de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te verkrijgen van de aan haar gerichte beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 juli 2025 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit verzoekschrift werd ingeschreven onder het rolnummer 347 650.

Vervolgens dienden verzoekster, S.S.N., handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, S.E.N., en verzoeker, J.A.H., samen op 21 augustus 2025 nog een derde verzoekschrift in, dat ook tot doel heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te verkrijgen van beide voormelde beslissingen van 23 juli 2025. Dit verzoekschrift werd ingeschreven onder het rolnummer 347 237.

In casu dient bijgevolg te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Voormelde wetsbepaling werd door de wetgever in de Vreemdelingenwet ingevoegd "om te vermijden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een verzoekschrift dient te behandelen dat reeds vervangen werd door een ander verzoekschrift, en zich derhalve meermaals dient uit te spreken over eenzelfde betwisting" (Parl.St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42). De wetgever heeft bijgevolg "het vermoeden ingevoerd dat het laatste verzoekschrift dat op ontvankelijke wijze werd ingediend het voorafgaande verzoekschrift vervangt en de verzoekende partij derhalve geacht wordt afstand te doen van het eerder ingestelde beroep. Aan de verzoekende partij wordt evenwel de mogelijkheid gegeven om, ten laatste op de terechtzitting, aan te geven dat zij verkiest dat een eerder ingediend verzoekschrift wordt behandeld door uitdrukkelijk het te behandelen beroepsschrift aan te wijzen. Indien de verzoekende partij nalaat een keuze te maken dan houdt dit automatisch in dat het laatst ingestelde beroep wordt behandeld en de afstand van de voorafgaande beroepsprocedures wordt vastgesteld. Op deze wijze wordt aan de verzoekende partij de mogelijkheid gegeven de middelen die zij dienstig acht te laten gelden en wordt tevens proceduremisbruik vermeden" (Parl.St. Kamer 2011-12, 2556/001, 42).

Het staat niet ter discussie dat S.S.N. en J.A.H. verscheidene ontvankelijke verzoekschriften hebben ingediend die zijn gericht tegen dezelfde beslissingen. De bepaling van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet geldt, wat hen betreft, dan ook onverkort. Het gegeven dat verzoekster in het meest recente verzoekschrift (zaak met rolnummer 347 237) niet louter in eigen naam, maar ook in naam van haar minderjarig kind optreedt, wijzigt hieraan niets.

Gelet op voormelde wetsbepaling en de door de wetgever nagestreefde doelstelling komt het aan verzoekers toe om duidelijk aan te geven welk verzoekschrift dient te worden behandeld. In casu zijn er slechts twee mogelijkheden. Verzoekers kunnen ervoor kiezen om de twee verzoekschriften die zij elk afzonderlijk indienden te laten behandelen of kunnen opteren voor de behandeling van het collectief verzoekschrift, waarin zij aangaven gezamenlijk te willen optreden en waarbij verzoekster ook ageert als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter.

Ter terechtzitting geven verzoekers aan dat de door de wetgever in artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet bepaalde regel dient te worden toegepast. Dit impliceert dat het beroep dient te worden behandeld op basis van het meest recente verzoekschrift.

Het beroep wordt bijgevolg beoordeeld op basis van het verzoekschrift ingediend op 21 augustus 2025 (de zaak met rolnummer 347 237) en overeenkomstig voormelde bepaling wordt de afstand vastgesteld van de verzoekschriften in de zaken met rolnummers 345 941 en 347 650.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, in voorliggende zaak, de in artikel 29.1 van de verordening nr. 604/2013 gestelde termijn van zes maanden voor de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat is verstreken. De rechtstoestand van verzoekers is hierdoor gewijzigd. Aangezien binnen deze termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming, overeenkomstig artikel 29.2 van voormelde verordening, immers bij de Belgische autoriteiten en mogen verzoekers voor de duur van het onderzoek van deze verzoeken in België verblijven.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt blijkt tevens dat de verwerende partij ook al vaststelde dat kon worden overgegaan tot de behandeling van de ingediende verzoeken om internationale bescherming in België.

Nu België verantwoordelijk is geworden voor de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming, blijkt niet dat de eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen nog een nuttig effect kan sorteren en dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de vernietiging van deze beslissingen.

De partijen erkennen ter terechtzitting dat er niet langer een actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen bestaat. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

Bijgevolg is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt bijgevolg samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding in de zaken met rolnummers X en X wordt vastgesteld.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring in de zaak met rolnummer X worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zesen-twintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK